

4) m. N. pr. eines Mannes KATHĀS. 113, 10.

वसन्ततिलकतत्त्व n. Titel eines buddhistischen Werkes, das sich handschriftlich in der Kais. Bibl. zu Paris befindet.

वसन्तद्वय 1) m. der Bote des Frühlings: a) der indische Kuckuck. — b) der Mangobaum. — c) Bez. des fünften Rāga. — 2) f. ई die Botin des Frühlings: a) Gaertnera racemosa (st. अभिपुक्त ist in MRD. अतिमुक्त zu lesen). — b) Bignonia suaveolens H. an. 3, 24. fg. MRD. t. 234. fg. — c) eine der Premna spinosa ähnliche Pflanze (गणिकारी). — d) Kuckucksweibchen RĪGĀN. im ÇKDR.

वसन्तद्रु m. der Mangobaum TRIK. 2, 4, 9. ÇABDAM. im ÇKDR.

वसन्तपञ्चमी f. Bez. eines Frühlingsfestes am 5ten Tage in der lichten Hälfte des Māgha Verz. d. Oxf. H. 284, b, 37. WILSON, Sel. Works II, 191. fg. 209. 223. 227. 229.

वसन्तपुष्प n. Frühlingsblume KUMĀRAS. 3, 53.

वसन्तबन्धु m. der Freund des Frühlings d. i. der Liebesgott DAÇAK. 91, 13. fg.

वसन्तमानु m. N. pr. eines Fürsten DAÇAK. 192, 21.

वसन्तमेहोत्सव m. das grosse Frühlingsfest Verz. d. Oxf. H. 139, b, 7.

— Vgl. वसन्तोत्सव und वसन्तसमयोत्सव.

वसन्तमालिका f. ein best. Metrum: 4 Mal — — — — —, — — — — — Ind. St. 8, 363.

वसन्तयात्रा f. der im Frühling stattfindende feierliche Umzug WILSON, Sel. Works I, 323.

वसन्तराज m. N. pr. eines Grammatikers Verz. d. Oxf. H. 181, a, No. 412. Verfassers eines Çākuna 399, b, No. 168. Ind. St. 2, 252. Verz. d. B. H. No. 896. fg. 899. HALL in der Einl. zu VĀSAVAD. 43.

वसन्तराजिय n. ein von Vasantarāja verfasstes Werk HALL in der Einl. zu VĀSAVAD. 44. fg. MALLIN. zu ÇIÇ. 2, 8.

वसन्तलता f. N. pr. eines Frauenzimmers Verz. d. Oxf. H. 139, a, 21.

वसन्तलोखा f. desgl. SĀH. D. 300, 20. RĪGĀ-TAR. 7, 957. 1592.

वसन्तवितल m. Bez. einer Form Viṣṇu's WILSON, Sel. Works I, 141.

वसन्तत्रण die Blättern TRIK. Ind. zu 2, 6, 15.

वसन्तशेखर m. N. pr. eines Kiṁnara Verz. d. Oxf. H. 128, a, 3.

वसन्तसख m. der Freund des Frühlings d. i. der Liebesgott ÇKDR. angeblich nach HALĪJ.

वसन्तसमयोत्सव m. Frühlingsfest, die frohe Zeit des Frühlings KATHĀS. 122, 8. — Vgl. वसन्तोत्सव und वसन्तमेहोत्सव.

वसन्तसेन 1) m. N. pr. eines Fürsten KATHĀS. 33, 53. — 2) f. श्री ein Frauenname MĀKĀN. 2, 4, 9, 16. HALL in der Einl. zu VĀSAVAD. 37.

वसन्ता loc. neben ग्रीष्मे u. s. w. (etwa von वसन्ति) im Frühling P. 7, 1, 39. Schol. TS. 2, 1, 2, 5. 4, 1. TBR. 1, 1, 2, 7. 4, 10, 10. KĪTJ. 10, 2, 13, 1. 7. 21, 7. 25, 4. 34, 9. 36, 2. ÇAT. BR. 7, 2, 4, 26 (hier oxyt.).

वसन्ताध्ययन n. = वसन्तसूचरितमध्ययनम् PAT. zu P. 4, 2, 63.

वसन्तोत्सव m. das Frühlingsfest WILSON, Sel. Works I, 25. II, 223. ÇĀK. 78, 15. KATHĀS. 4, 49. 43, 218. — Vgl. वसन्तमेहोत्सव und वसन्तसमयोत्सव.

वसन्तः (वसर [vgl. वासर] + क्न् adj. als Beiw. des Windes (des Feuers oder der Sonne nach SĪJ.; vgl. auch zu TS. 2, 1, 11, 1) etwa früh

VI. Theil.

treffend d. h. in der Morgenfrühe die Nachtunholde vernichtend: ममत्तु नः परिष्ठा वसन्ता ममत्तु वातः RV. 1, 122, 3.

वसवान् (von वसु) m. Güterbesitzer, Schätzebewahrer: die Āditya heissen वसवो वसवानाः RV. 1, 90, 2. वे (इन्द्) सत्यो वसवानः सहेदाः 174, 1. स न एनो वसवानो (irrig als voc. betont) रूयिं दाः 5, 33, 6. 8, 88, 8. मा रिषण्यो वसवान् वसुः सन् 10, 22, 15.

वसव्य (wie eben) 1) n. Güterbesitz, Reichthum P. 4, 4, 140 nebst VĀRT. 2 und 3. KĪC. zu P. 5, 4, 30. RV. 2, 9, 5. वृद्धं ते वसव्यम् 13, 13. 4, 55, 8. 6, 1, 3. धृते धान्यं पत्यते वसव्यैः 13, 4. 60, 1. 14. 7, 37, 3. 56, 21. 10, 74, 3. कस्तौ पुणस्व वृद्धिर्भवसव्यैः (so wird zu betonen sein) AV. 7, 26, 8. — 2) adj. देवा वसव्याः wohl die reichen; so werden Agni, Soma und Sūrya angeredet TS. 2, 4, 8, 1.

वसा und in TS. वसौ (bisweilen auch वशा geschrieben; vgl. 2. वश) f. gaṇa भिदादि zu P. 3, 3, 104. VOP. 26, 192. 1) Speck, Fett, Schmalz. adeps AK. 2, 6, 2, 15. H. 624. HALĪJ. 3, 13. VS. 6, 19, 23, 9. रसं दृष पशूनां यद्वसा TS. 6, 3, 11, 1. 6, 6, 2. ÇAT. BR. 12, 8, 3, 12. KĪTJ. ÇR. 1, 8, 21. 6, 8, 12. 8, 8, 34. LĀTJ. 5, 4, 16. °कोर्म TS. 6, 3, 11, 1. ÇAT. BR. 3, 8, 3, 13. 20. ĀÇV. ÇR. 3, 6, 8. KĪTJ. ÇR. 6, 8, 8. °ग्रह 19, 4, 12. 24. MAITREJUP. 3, 4. M. 3, 135. JĀGĪ. 3, 94. 106. MBH. 1, 5724. 5781. 8251. 8320. 3, 12250. 7, 1976. R. GORR. 2, 83, 6. 38. 3, 7, 7. 4, 44, 65. KĀM. NITIS. 19, 60. RAGH. 13, 16. Spr. 596. 3333. VARĀH. BRH. S. 27, 5. 46, 40. 50, 22. 53, 20. 97, 10. KATHĀS. 34, 70. 73, 153. fg. RĪGĀ-TAR. 1, 260. PRAB. 5, 7. 54, 1. BUĀG. P. 5, 26, 22. MĀRK. P. 91, 26. PAÑĀR. 1, 3, 33. Verz. d. Oxf. H. 51, b, 3. PAÑĀT. 253, 23. NALOD. 3, 11. अतस्त्वं स्नेहज्ञातं वसाध्यं स्त्रीणां विशेषतः Fett सूच. 1, 51, 19. वराक् 84, 20. प्रुद्धमांसस्य यः स्नेहः सा वसा परिकीर्तिता 327, 10 (vgl. MAHIDH. zu VS. 23, 9); dazu aber v. l. einer Berl. Hdschr. ताप्यमानस्य वा स्नेहो मेदसः सा वसा मता also ausgelassenes Fett. Schmalz. 2, 32, 15. 36, 15. 323, 8. कुकुट 364, 14. Nach ÇĀNĜ. SĀMĪ. 3, 1, 1 giebt es viererlei Fette: घृत, तैल, वसा und मज्जन. Gehirn KATHĀS. 25, 104. 274. Oesters durch Lympe, Serum und dgl. erklärt WISE 360. — 2) N. pr. eines Flusses MBH. 6, 338 (VP. 184); vgl. चन्द्र. — Vgl. मकवस.

वसाकेतु m. N. eines best. Kometen VARĀH. BRH. S. 11, 29.

वसाद्य 1) adj. reich an Fett. — 2) m. Delphinus gangeticus TRIK. 1, 2, 24.

वसाद्यक (वशा° gedr.) m. Delphinus gangeticus ÇABDAR. im ÇKDR.

वसाति (von 2. वस्) 1) wohl f. Morgendämmerung: वसातिषु स्म चरथो ऽसितौ पेटाविव Citat in Nir. 12, 2 (wo in der verdorbenen Erklärung रात्रयो zu bessern sein wird); nach DURGĀ zu d. St. so v. a. ज्ञनपदाः; vgl. 2). — 2) m. pl. N. pr. eines Volkes gaṇa रात्र्यादि zu P. 4, 2, 53. MBH. 2, 1781 (वशातल ed. Bomb.). 5, 889 (वशाति ed. Calc.). 7609. 6, 688. 2104. 2584. 7, 3254. 8, 2070. VARĀH. BRH. S. 14, 25. 17, 19. Oesters वशाति geschrieben. — 3) m. N. pr. eines Sohnes des Ġanamegāja MBH. 1, 3746. des Ikshvāku HARIV. 664 (वशाति die ältere, शशाद् die neuere Ausg.). — Vgl. वासातक, वासात्य.

वसातिक m. pl. = वसाति 2) MBH. 7, 6949 (वशा° ed. Calc.).

वसातीय adj. zum Volk der Vasaṭi gehörig; m. ein Fürst der Vasaṭi MBH. 7, 1789. 1792. 1934, wo die ed. Bomb. पुनश्चैव वसातीयान् st. पुनर्ब्रह्मवशा° der ed. Calc. liest.

वसादनी f. Dalbergia Sissoo (शिशोपा) ROXB. DUANV. in NIGH. PR.